

ἐξελέγχοντες καὶ φιλοκατήγγρον· ἀλλ' ἄς μὴ υπο-
τεθῆ ὅτι ὑπὸ φιλοπατρίας τότε κινούμεθα, πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ! Τὴν δύστηνον πατρίδα ὑπερασπι-
ζόμεθα κατὰ τῶν λοιδοριῶν τῶν ξένων καὶ ὑσερον
τὴν κατασπαράττομεν ἡμεῖς, τὰ φιλόστοργα τέ-
κνα της, ὡσπερ τινὰ τῶν ἀλόγων ζώων ὑπερα-
σπίζονται τὰ νεωγνά των καὶ μετὰ ταῦτα τὰ
κατατρώγουσιν. Ἀνάγκη λοιπὸν ἔχομεν νὰ δι-
δαχθῶμεν τί ἐστὶ φιλοπατρία, καὶ ποῖα τὰ κα-
θήκοντα τοῦ ἐναρέτου πολίτου καὶ τοῦ φιλονόμου
ἀρχόντος, καὶ πῶς τὰ ἔθνη εὐδαιμονοῦσιν ἐργαζό-
μενα καὶ πῶς παρακμάζουσιν ἐφραυλιζόμενα.

Ἡ ἱστορία καθόλου ὅλα ταῦτα θέλει μᾶς δι-
δάξει, πολλῶ δ' ἐνεργέστερον ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους, διότι ἐν αὐτῇ καταφανῶς βλέπο-
μεν τὰ πταίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα περιπεσόντες οἱ
πρόγονοί μας κατήσχυαν καὶ ἐταπεινώσαν τὴν
πατρίδα, καὶ τὰς λαμπρὰς πράξεις δι' ὧν ἐκλείσαν
καὶ ἐφήμισαν αὐτὴν· ἐν αὐτῇ βλέπομεν πόσα δεινὰ
πολλάκις ἀνεπανόρθωτα σενεπάγει τῶν πολιτῶν
ἡ διχόνοια, ἡ πλεονεξία τῶν ἀρχόντων καὶ ἡ ἄ-
μετρος καὶ κακῶς ἐννοουμένη φιλοδοξία, καὶ πόσα
ἀγαθὰ τοῦναντίον φέροι ἡ σύμπνοια, ἡ ὁμόνοια, ἡ
ἀρετὴ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων καὶ ἡ περὶ τὰ κα-
λὰ ἀμιλλα ὅλων ἐν γένει τῶν πολιτῶν. Ἡ ἱστορία
εἶναι ὁ μᾶλλον ἀλάθητος ὁδηγὸς τοῦ μέλλοντος
καὶ τοῦ παρόντος ὁ πρακτικώτερος σύμβουλος, διό
θερμῶς συριστῶμεν τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ
μελέτην αὐτῆς.

Τὸ σύγγραμμά τοῦ τοῦτο ὁ Κ. Παπαδόπουλος
διαίρει εἰς δεκαπέντε βιβλία, ἐξ ὧν μέχρι
τουδε ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἑκτώ. «Ἡ ἱστορία αὐτῆ,
λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὡς ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς δη-
λοῦται, δὲν συνετάχθη διὰ τοὺς σοφοὺς, οὔτε ἔχει
ἐπιστημονικὴν τινα ἀξίωσιν· ἀλλ' ἐφιλοπονήθη
ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστήσῃ, ὅσον ἐνδέχεται
ἀφελῶς καὶ εὐκρινῶς, γνωστὰ εἰς τοὺς πολ-
λοὺς τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς πατρίδος ἡμῶν
ἱστορίας, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν
νεωτέρων, καὶ τὰ ἐξαχόμενα ἀπὸ τῶν γεγονότων
τούτων πρακτικὰ διδάγματα, ἠθικά τε καὶ πολι-
τικά.» Καὶ τῶντι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κυρίου Πα-
παδόπουλου ἐπανθῆ ἡ σαφήνεια, ἡ γλαφυρό-
της τοῦ λόγου καὶ ἡ καλὴ ἐκλογή τῶν κυριωτέ-
ρων ἱστορικῶν γεγονότων. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρωμεν
(τοῦτο τὸ λέγομεν ἐν εἰδει εὐχῆς) εἰς τὴν ἐξιστό-
ρησιν τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἑλλ. ἔθνους κατὰ τὸν
μέσον αἰῶνα, ὅστις εἶναι ὁ σκοτεινότερος τῆς

ἱστορίας ἡμῶν, ἔκτασιν λόγου εὐρυτέρων καὶ ἀνά-
λογον διαφώτισιν. Θ.***

*Γραμματικὴ τῆς Λατινικῆς γλώσσης ὑπὸ Κα-
ρόλου Φαβρικίου, κληγμένου. Μέρους δευτέρου. Ἐν
Ἀθήναις, 1865.*

*Λόγος τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος ἐκφωνη-
θεὶς τῇ 15 Μαΐου 1865 ἐν Αἰκαίῳ τῆς Κορσικῆς
κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ναπολέον-
τος Α' καὶ τῶν ἀδελφῶν του ἐγεθθέντος μνη-
μείου. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). Ἐν Ἀθήναις, 1865.*

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τὴν πέρυσιν
ἐκδοθεῖσαν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ἀγγλων,
ἡ νῆσος Κέρκυρα μετὰ τῶν παρακειμένων νησι-
δίων ἀποτελεῖ πληθυσμὸν 73,453 ψυχῶν, ἐξ ὧν
38,997 ἄνδρες καὶ 34,556 γυναῖκες. Ἐκ τούτων
δὲ ἐντόπιοι μὲν εἶναι 64,974, ξένοι δὲ 8,579.
Οὗτοι δὲ πάντες διαμερίζονται ὡς ἑξῆς·

Ἐντόπιοι. Ἐξένοι.

Διαίρεσις.	Ἄνδρες	Γυν.	Ἄνδρες	γυν.	Ὀλότης.
Πόλις.	5954	5718	2960	2482	4744
Προάστ.	3500	3068	4054	845	8467
Ἐξοχὴ.	24053	20990	623	489	46155
Νησιδία.	840	851	43	43	4747
Ὀλότης.	34347	30627	4650	3929	73453.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου βλέπομεν ὅτι αἱ γυ-
ναῖκες εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἀνδρῶν εἰς πᾶς τοὺς
ἐντοπίους καὶ εἰς τοὺς ξένους, ἐκτὸς τῶν νησιδίων
ἔνθα αἱ μὲν ἐντόπιοι εἶναι καθ' 11 πλείότεροι
τῶν ἀνδρῶν, αἱ δὲ ξένοι ἰσάριθμοι αὐτῶν.

Κατὰ τὴν παροῦσαν λοιπὸν ἀπκριθμισὴν βλέ-
πομεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς συμποσοῦται εἰς 73,453
κατὰ δὲ τὴν τοῦ ἔτους 1860 εἰς 72,967
ὥστε ἔχομεν αὐξήσιν ψυχῶν. 486

Ἡ ἐξοχὴ Κερκύρας διαίρεται σήμερον εἰς δύο
ἐπαρχίας, τὴν ἐπαρχίαν Μείσης ἧτις περιλαμ-
βάνει τὰ διαμερίσματα Μείσης καὶ Λευκίμνης καὶ
τὴν ἐπαρχίαν Ὄρους ἧτις περιλαμβάνει τὰ διαμε-
ρίσματα Ὄρους καὶ Ἀγρούου. Περιλαμβάνει δὲ 120
χωρῖα μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐξ ὧν 21 ἔχουσιν ὀλι-
γότερους τῶν 400 κατοίκων.

24	»	ἀπὸ 100—200 κατοίκους.
18	»	ἀπὸ 200—300.
12	»	ἀπὸ 300—400
41	»	ἀπὸ 400—500
4	»	ἀπὸ 500—600
7	»	ἀπὸ 600—700
8	»	ἀπὸ 700—800
9	»	ἀπὸ 800—900
5	»	ἀπὸ 900—2000.

1 δὲ ἡ Κορακιάνα ἔχει 2483 κατοίκους, ἐξ ὧν μόνον 6 ξένοι. Τὰ προάστια δὲ εἶναι 7 τὰ δὲ νησίδες 3.

Αἱ ἀποβιώσεις κατὰ τὸ ἔτος 1864 ἦσαν 4486, αἱ γεννήσεις 2135 οἱ δὲ γάμοι 364. Καὶ ἐκ μὲν τῶν γεννηθέντων 4124 ἦσαν ἄρρενα, καὶ 1014 θήλεα. Ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων δὲ, ἄρρενα μὲν 837 θήλεα δὲ 649. Παραθέτομεν δὲ τὸν ἐξῆς πίνακα τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων τῆς νήσου Κερκύρας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1854 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1864, ἐρανεζόμενοι αὐτὸν ἐκ τῆς ἐπισήμου τῆς Κερκύρας ἐφημερίδος.

Ἔτος	Γάμοι	Ἀποβιώσεις	Γεννήσεις	Διαφ. γεν. καὶ ἀπ.
1854	551	1621	2324	703
1855	424	2222	4923	299 ἀπέθ. πλέον
1856	718	1553	4918	365
1857	444	4630	2447	517
1858	717	1541	2406	565
1859	589	1381	2428	4047
1860	447	1561	2274	713
1861	484	1354	1991	637
1862	513	1639	2589	950
1863	503	2474	2322	152 ἀπέθ. πλέον
1864	364	1486	2135	649

Ὁ μέγιστος ὅρος τῶν γεννήσεων εἶναι κατὰ τὸ ἔτος 1862, τῶν γάμων τὸ 1856, καὶ τῶν ἀποβιώσεων τὸ 1863. Ὁ δὲ ἐλάχιστος ὅρος τῶν γεννήσεων κατὰ τὸ 1856, τῶν γάμων τὸ 1864 καὶ τῶν ἀποβιώσεων κατὰ τὸ 1856, τῶν γάμων τὸ 1864 καὶ τῶν ἀποβιώσεων τὸ 1861. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1863 οὐ μόνον δὲν ἰσοσταθίζουσι αἱ γεννήσεις μετὰ τὰς ἀποβιώσεις, ἀλλ' εἶναι καὶ ἑλλειψίς. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐξηγεῖται, διότι κατὰ μὲν τὸ 1855 ἡ χολέρα ἐνέμετο τὴν Κέρκυραν, κατὰ δὲ τὸ 1863 ἐνεσκύψεν εἰς τὰ παιδιά καὶ νήπια ἐπιδημία, ἣτις πολλὰ κατεβίβασεν εἰς τὸν τάφον. Ἐπίσης ἀξιωματικὸν εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι γάμοι ἐγένοντο τὰ ἔτη τὰ διαδεχθέντα τὰς ἐλαττωσώδεις 1855 καὶ 1857 καὶ ὅτι οἱ κατὰ τὰ ἔτη τὰς

τελεσθέντες γάμοι πρὸς τοὺς τοῦ ἔτους 1864, εἶναι σχεδὸν ὡς 2 πρὸς 1.

M.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἀξία τῶν ἀνδραπόδων. — Παρὰ Δημοσθένους πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Μυριάδης ἐδανείσθη παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Δημοσθένους 40 μῶν, καὶ ἀντ' αὐτῶν τῷ ἔδωκεν 20 ἀνδραπόδα, ὥστε ἕκαστον ἀνδραπόδον ὑπελογίσθη ἀντὶ 2 μῶν. Τὰ ἀνδραπόδα ἦσαν λίαν παραγωγὸν κεφάλαιον, καθότι ἐκέρδιζον 60 μέχρι 100 δρ. κατ' ἔτος, δηλ. μέχρι 22/100 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Χρηματικὴ τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν κατάστασις. — Ἐν Ἀθήναις μικρὰς περιουσίας κάτοχοι ὑπολογίζονται οἱ ἔχοντες μέχρι 5 ταλάντων, μέσης δὲ καταστάσεως ἦσαν οἱ μέχρι 40 ταλάντων, καὶ μεγάλης οἱ μέχρι 200, ὅποια ἦσαν αἱ οἰκογεννοὶ Νικίου, Ἴππονίκου, Καλλίου κλ. ὥστε ἡ ὅλη περιουσία τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ὑπολογίζεται εἰς 40,000 ταλάντων. Ὁ Πολύβιος (376. π. χ.) ὑπολογίζει εἰς 6,000 ταλάντων τὴν περιουσίαν ὅλης κλήρου τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ δυσὶν θάτερον, ἢ ἠπατήθη ἢ ἡμ. ἀρτημένον ἐστὶ τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Πολύβιου, καθότι ἡ Ἀττικὴ ἐμπεριείχεν 900,000 πλέθρα καλλιερησίμου γῆς, τιμωμένης ἀντὶ 50 δρ. κατὰ πλέθρον, ἤτοι τὸ ὅλον ἀντὶ 7,500 ταλάντων. Ἡ πόλις ἐμπεριείχεν 40,000 οἰκίας ἀξίας ὡς ἔγγιστα 1600 ταλάντων· τὰς δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως οἰκοδομὰς δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν κατὰ προσέγγισιν ἀξίας 400 ταλάντων· εἰς ταῦτα προσθετέα ἡ ἀξία τῶν ζώων, καὶ 360,000 ἀνδραπόδων καὶ οὕτω βλέπομεν ὅτι αἱ ἰδιωτικαὶ μόνον περιουσίαι, ἐκτὸς τῆς τοῦ δημοσίου, φθάνει, ὡς εἴπομεν, εἰς 40,000 ταλάντων.

Δημόσιος πιλοπολιτισμὸς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. — Ἐκ τῶν εἰδήσεων ἀποριζόμεθα ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων δυνάμεθα νὰ καταστρώσωμεν τὸν προῦπολογισμὸν τοῦτον ὡς ἐφεξῆς.

ἔσοδα.

Ἐκ τῶν δημοσίων κτημάτων. δρ.	214,000.
Ἐξ ἀμείνων φόρων.	» 421,000.
Ἐκ φόρων τῶν συμ. πόλεων	» 3,663,000.
Ἐκ δανείων, καὶ τελῶν πολέμου	» 277,500.
Ἐξ ἐμμέσων φόρων	» 444,000.
Ἐκ δημοσίων καὶ προστίμων.	» 4,665,000.

τὰ ἔτη... 6,684,500